

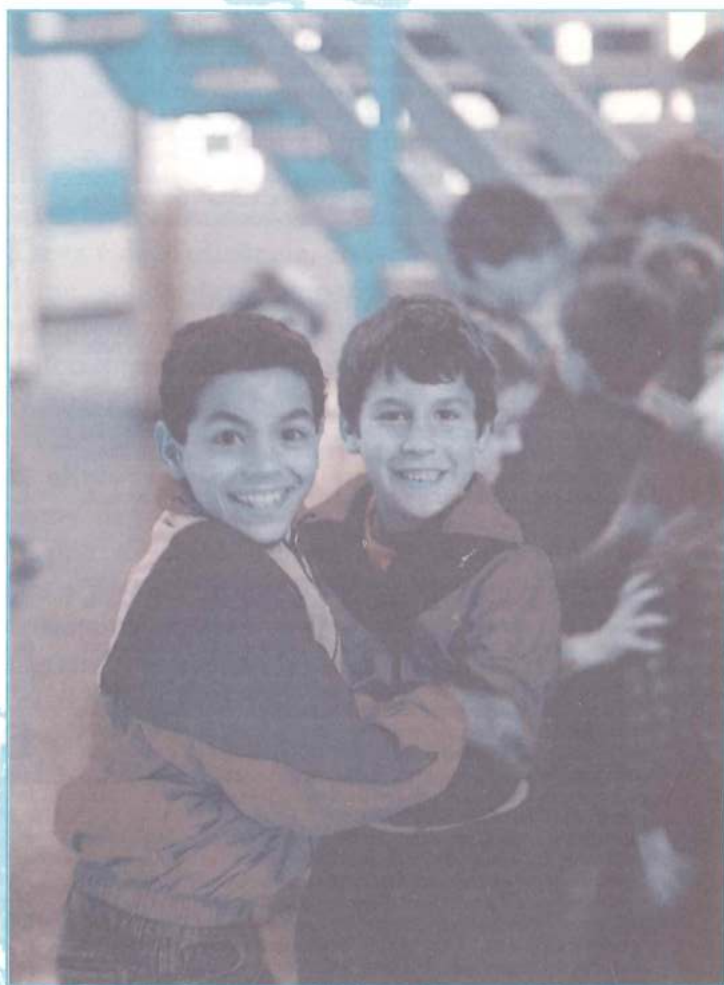
ens

8

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

**INICIEM
EL CURS
AMB MÉS DE
250 ESCOLARS
AL POBLE**

l'any 1894 era notícia... (I)

El Sanpolench va entrar a l'any 1894 amb el titular "Catalunya y avant!". Dins d'aquesta defensa del nacionalisme català que és un dels fils argumentals del seu discurs en cada número, el primer exemplar de 1894 (núm. 49) destaca que "es tanta la importància que ha pres la llengua catalana, que d' un teatro que hi havia que representava de tant, en tant, alguna producció catalana, avuy ja 'n tenim tres a Barcelona sol, que casi diàriament representen en català, deixant apart altres teatros que sense titularse catalans també 'n representan". Pel que fa a la vida santpolenca, al gener de 1894 també es va celebrar la Diada de Sant Pau, amb professó "ab acompanyament d'orquestra", balls amb la cobla Quirretas de Canet a la tarda i a la nit, i fira, amb "moltes paradas, molts concurrents, pero pocs compradors, segons exclamacions dels firetaires" i "menos animació que altres anys en la estació".

En aquell any el preu de la sardina era de 125 o 150 "cuartos lo cent". Hem de destacar també que al gener de 1894 es va inaugurar la sala-biblioteca del Centre Català, i que se'n va repintar la sala-café.

El temps tampoc no era gaire regular. El dia 3 de gener hi hagué una nevada tan abundant que va cobrir el terra amb més d'un pam de neu que "no desaparegué fins lo dia 7, que plougué per la vesprada". A més, el dia 14 de gener de 1894 va caure una pluja tan forta que va fer "baixar la riera de gom a gom, per espay de dos dias, privant lo transit dels carruatges y emportantse'n las palancas del pas de Sant Cebrià i deixantlas en la reconada del bagueny de ca'n Roca; lo torrent de la Creu de'n Roca reventà, ensorrant molta part de la horta de taronjers de Francisco Roca; causà un petit desperfecte en lo camí vehinal de Sant Cebrià, consistent en l'eslabiment del marje de'n Reig, prop de la horta gran de taronjers; lo torrent del Arroser baixà tantes sorras que colgà lo pontet de'n Curtillo, esbandint las ayguas per la cenia". Els pagesos del pla de la Cabra, afectats per malalties a les vinyes, "s'han determinat a arrencar tots los ceps é hi han plantat en son lloch 6.000 admetllers".

Com a referència dels preus de l'època, El Sanpolench de febrer de 1894 deia que, pel que feia al peix, la sardina es pagava de 115 a 125 "cuartos lo cent", el llús, de 19 a 20 pessetas l'arroba; altre peix, de 12 a 14 pessetas l'arroba y ls pops, de 5 a 6 pessetas l'arroba. Per carnestoltes, aquell any, les festes van ser "molt poch animadas; pocas disfresses per los carrers com també en los balls que s'efectuàren en las salas. Sortí una petita comparsa y encara de noyas solas". La Diputació va fer una campanya l'any 1894 per ajudar els agricultors afectats per la fil·loxera, i segons recull El Sanpolench núm. 50, "los viticultors pobres reberen ceps americans per replantar sas filoxeradas vinyas".

Al març de 1894 va haver un fort temporal a la nostra costa, que va deixar "interrompuda la circulació de ls trens, desde la estació de Canet a la de aquesta Vila. La escollera protectora de la via ha rebut bastant, sobre tot en la part estreta de l'devant de ca'n Casellas, que ha baixat molt, arribant las onades a descalsar la segona via". L'11 de març de 1894 el Centre Català organitzà una vetllada "que resultà sumament llubida, puig que hi hagué de tot, cant, concert de guitarras y bandurrias, lectura de poesias, y per que no hi faltés res, se representaren dos sainetes que feren las delicias de la nombrosa concurrencia". Aquell mateix mes, els aficionats al teatre van poder veure "L'aprenent sabater" a càrrec de la companyia de teatre d'aficionats "Lo Manresa de l'any vuyt".

La setmana santa d'aquell any va ser especial. "Al cant de Maytines de la tarde de Dijous Sant, y ab una concurrencia que omplia del tot lo temple, hi prengueren part dos devots segtars, entonant ab bon ajust y expressió una "Lamentació" a duo notable composició musical del segle passat, que 's conservava entre 'ls papers que deixà l'inolvidable Mossen Fortià Feu. Però el més destacable de les celebracions d'aquell any va ser que "lo Dissapte Sant sorprengué al públich un extraordinari repicament de campanas y descarga de escopetadas desde la Torre, y del terrat de la nova Capella; y era que aquell estrèpit, no sols anunciava lo cant del "Gloria" que en aquells moments resonava dintre la Iglesia, si que també celebrava la conclusió de la coberta de la Capella sobre la qual situaban y feyan ferma los operaris en aquell mateix acte, una creu de pedra, com a coronament y felis

terminació de la obra. Verament alabám la oportuna idea del Reverent Sr. Regent, Mossen Plá, en fer escaure aquella operació en dia tant senyalat". La Setmana Santa, com sempre, es tancà amb les caramelles, de les quals El Sanpolench diu que "alegre fou la nit de Pasqua amb motiu de las caramellas. Dos coros recorrian la població, recordant amb sos armoniosos cants la triomfant Resurrecció del Fill de Deu (...). Lo dilluns de Pasqua sortiren a celebrar l'acostumat brenar, uns a ca'n Carreras, y altres a ca'n Pi, regnant entre ells la major expansió y armonia".

El dia 30 d'abril, "a las dotze del dia, un jove foraster, d'uns trenta anys, saltà la llissa de la casa del ferrer de dalt, Mariano Coll, y un cop al hort comensà per agafar la roba que tenia estesa, quan fou sorprès per los de la casa. Al veure 's descubert, tractà de fugir, deixant un farsell de roba. Al moment sortí lo Somatent, atrapant-lo amagat dessota un garrofer de ca'n Reig, essent agafat y entregat al Sr. Jutje", segons recull el número 52 d'El Nou Sanpolench. Aquell va ser l'any en què van fer la primera comunió Salvador Abril i Raniu, Joan Balam i Lloveras, Manel Permanyer i Simón, Pere Tarridas i Adroher, Ramón Lloveras i Roca, Joseph Castells i Pujol, Gabriel Fugasot i Buch, Jaume Vergés i Pou, Filomena Roca i Roura, Josepha Talamás i Roca, Joana Vehil i Roig, María Ayet i Arroser, Ignacia Torrent i Pera, Beneta Masó i Vidal, Rosalía Fábregas i Buch, Neus Fábregas i Llauger i Gertrudis Adroher i Llauger.

El Sanpolench de fa cent anys va prestar molta atenció a la Tercera Assemblea Catalanista, la tercera convocada per la Unió Catalanista. En aquesta assemblea es va tractar de compondre unes "Bases per la tributació de Catalunya segons los principis regionalistas", que la revista del Centre Català de Sant Pol va recollir i explicar al llarg de tres números. A més d'això, El Sanpolench recull la notícia de la celebració de la sessió inaugural del Centre Excursionista de Catalunya, que tingué lloc dia 1 de febrer de 1894. La primavera de fa cent anys va ser molt plujosa: el número del mes de maig (53) diu que "ab las ayguas de aquest mes y las del mes passat las fons han aumentat molt son caudal". Ja en aquell temps les autoritats locals havien de recordar als veïns la necessitat de mantenir nets els carrers del poble: "Déu tenirse present lo pregó-ordre de nostra Alcaaldia en que se dictan disposiciones pera la limpieza y rego dels carrers, dematí y tarde, lo mateix que lo traure las mercaderias y escombrarias a horas en que no se tinga de molestar al vehinat".

Va ser un any d'estrenes. Després d'estrenar la capella el dissabte de Pasqua, per la diada de Corpus el poble va estrenar una nova custòdia, "de plata sobre daurada, ab esmalts y las figuras en relleu dels quatre evangelistas, formant creu. Es de dimensions bastant regulars, de estil gòtic, veyentse en tot ella un esmero acabat fins en los mes petits detalls. Los fidels d' aquesta Vila recordarán sempre a M. Anton Forn y Colomé (Q.D.E.P.) y a sos marmesors Srs. Rovira y Adroher que interpretant la voluntat del donador, feren aquest magnífich present a la parroquia de Sant Pol".

D'El Sanpolench de juny de 1894 podem recollir que aquell mes les noies de Sant Pol van estrenar el nou local del Col·legi Municipal, que passà a estar al carrer Nou, i va ser també el mes del comiat de mossèn Rafel Plá, que va ser traslladat a la rectoria de Bescanó, a la província de Girona. El Sanpolench explica que "cuatre anys ha passat entre nosaltres apreciat de tothom, passant mil fatigas pera portar a cap son ideal, la capella del Santissim Sagrament que comensà sens apoyo de ningú, espantats per la grandiositat de la obra" -16.947,45 pessetes de despeses, 15.603 pessetes d'ingressos, i per tant 1.344,35 pessetes de déficit-. "Cuand estava próxim a disfrutar de la sua obra ha tingut que deixarnos (...). Per substituirlo tindrem a M. Geroni Estanyol, que habia estat ja aqui de Vicari".

Del juliol de fa cent anys El Sanpolench recull l'arribada a la platja de Moré de "las dos barcas que fent pareya comandarán Jaume Pujol y Benet Germà. Ditas barcas son de bona construcció y feta la una a Calella y l' altre a Mataró. Los hi desitjém bona sort". També es fa ressò que el 5 de juliol "comensàren los treballs pera la construcció de la tercera via, en aquesta Estació, quedant del tot acabada lo dia 15". Com a nota de societat, destaca que "Lo reputat concertista y professor de guitarra Don Francisco Tárrega que vingué l' istiu anterior a passar una temporada en casa de Don Enrich Morell, ha parat casa aquest any per passarhi, ab sa familia, los tres mesos de calor". Les Festes Majors d'aquell any "se celebràren en la Esglesia ab oficis solemnes ab orquesta (d' els Tells) y á veus. Per les tardes la tradicional dansa de las Morratxas en lo embelat de la plassa. Amb motiu de la molta trencadissa de vidre que se efectuà en lo primer dia y quedantne pocas por lo dia de Sta. Anna se improvisà un ball de sardanas, que fou molt concorregut, causant molta novetat per ser la primera vegada que s' ha vist ballar en aquesta Vila. De balls ni hagué en las dos nits en lo embelat de la plassa, tarde y nit en lo café del "Círculo Recreativo". Per la nit de Sant Jaume tinguerem fochs artificials en lo extrem de la Riera, aprop del Moli (...). Aquest any se ha trobat a faltar lo llevant de taula que habia vingut fentse tots los anys".

un nou curs

Hem deixat enrere les vacances d'estiu i a poc a poc estem reprenent el ritme de la nostra vida quotidiana. Els més petits han tornat a la rutina de l'escola, i els grans ens hem readaptat a aquest programa de vida ordenat per les entrades i sortides de classe o de la feina, que condicionen els horaris de pràcticament tothom.

L'inici d'un nou curs, sigui a l'escola, a l'institut, a la universitat o a la feina, implica obrir un nou capítol d'activitat, amb noves expectatives

i segurament amb noves idees i noves energies, una vegada hem recarregat les bateries durant el descans de les vacances. De fet, el curs no solament comença per a aquells que estudien, sinó que també s'obre una nova etapa després de la tardor a la feina, a les activitats de lleure, als esports... Aquest any l'escola de Sant Pol ha obert les portes amb un nou horari que permetrà sortir més d'hora als alumnes. Disposar de més temps vol dir poder fer noves activitats extraescolars, dins o fora del mateix recinte escolar. Aquesta decisió l'han presa diverses escoles de tot Catalunya, i ja s'han sentit veus de mares i pares que preguntaven: "I què farem amb els nens tota la tarda?" Potser val la pena preguntar-se què és això de l'educació dels nostres infants: van a l'escola per aprendre o prenem l'escola com un aparcament on deixem els nens i nenes mentre treballem o fem altres coses? Els escolars aprenen només en hores de classe o pot haver-hi altres activitats també formatives fora de l'escola?

A Sant Pol, bona part dels pares i els

educadors creuen que l'aprenentatge és una activitat integral, que inclou totes les hores del dia: els nens aprenen tot el que veuen i tot el que senten. Així doncs, tots hem de ser conscients que participem activament a la formació dels nens i nenes que ens envolten.

Perquè aprendre i progressar no vol dir només aprovar les matemàtiques i la història. També, i sobretot, és aprendre a aprendre, tot i que sembli una redundància. La millor manera en què podem ser útils als escolars és ensenyant-los a estar sempre disposats a aprendre coses noves, a ser curiosos amb la realitat que els

envolta, a prendre la iniciativa en el que fa referència a la seva vida. Tolerància, convivència en societat, civisme, solidaritat, companyonia... són assignatures que no són al pla d'estudis vigent però que resulten imprescindibles en la vida d'adults.

I tot això s'aprèn a l'escola, però també al parc, al taller de plàstica, fent esport, jugant i competint amb altres nens i nenes, anant al cine i visitant museus, llegint llibres a la biblioteca, fent teatre, fent una excursió, viatjant per conèixer noves terres i noves cultures... Tots ens formem part, d'aquesta escola.

Els grans som un model que molts nens i nenes prendran com a referència. Cal que ens preparem també nosaltres. Cal que ens preparem també nosaltres. Tothom té aprovades les assignatures de solidaritat, tolerància, companyonia, civisme, bon veïnatge? Si no, encara hi sou a temps.

L'escola som tots

La comunitat educativa del CP Sant Pau ha reiniciat la seva activitat. 255 escolars de Sant Pol i Sant Cebrià van tornar a omplir les aules de l'escola i del parvulari. Un centenar més de nens i nenes del poble en edat escolar també van iniciar el nou curs el passat 15 de setembre, però en altres centres escolars, o bé perquè han iniciat l'ensenyament secundari o bé perquè ho han fet en centres d'altres localitats veïnes.

No volen parlar d'escola ni d'educadors... prefereixen el terme "comunitat educativa". Amb això volen implicar tothom en la tasca d'educar els més joves: pares, professors, Administració i els mateixos alumnes. El passat 15 de setembre aquesta comunitat va engegar el nou curs 94-95 de manera oficial, tot i que des de l'1 de setembre el professorat, l'Ajuntament, els pares i els alumnes ja havien començat a treballar, cadascun des de la seva part de responsabilitat: uns fent la planificació del nou curs, altres vigilant que tot estigui a punt per començar les classes -l'Ajuntament fa cada any una important inversió per adequar les instal·lacions-, els pares col·laborant en la preparació del nou curs, i els alumnes presentant-se a les recuperacions per iniciar el nou curs sense cap assignatura pendent. La maquinària escolar es va posar a treballar a quatre bandes; tota aquesta energia, aquest intercanvi d'informació, és el que fa possible que aquesta comunitat educativa funcioni. "L'educació, l'ensenyament, és un intercanvi, donar els uns als altres. No és un intercanvi necessàriament econòmic; l'educació no és mercantilista, tot i que necessitem diners per desenvolupar la nostra tasca", diu Xavier Roca, el nou director del CP Sant Pau.

"El moment actual és complex per tot el tema de la reforma. Complex i alhora esperançador, per les noves expectatives que el nou pla pot aportar a tota la comunitat educativa. L'antic pla necessitava una actualització, per adaptar els plans d'estudi a les noves situacions. Calia una reforma d'estructures per tal de lligar l'ensenyament amb el món del treball". Aquest curs 94-95 l'escola de Sant Pol tindrà, si no se n'afegeix algun

FOTO: BCL

de nou, 255 alumnes, amb una ratio de 25 alumnes per aula com a mitjana. Han deixat l'escola 38 alumnes: aquest any 31 joves del poble que fins ara havien fet l'EGB al Sant Pau aniran a estudiar cada dia a Calella, després d'haver acabat els estudis primaris; i 7 alumnes més d'altres nivells han deixat l'escola per estudiar en altres centres. Per contra, han arribat 37 nous alumnes: a les aules de P3, els més petits de l'escola, hi han entrat 13 menuts de Sant Pol; mentre que a 1r curs s'han afegit 15 alumnes provinents del parvulari de Sant Cebrià; a més, hi ha 9 alumnes nous a d'altres nivells. Aquestes comptes els ha fet el director mentre parlàvem: "T'hi has fixat? -diu la presidenta de l'APA, Teresa Brossa-, aquesta és una escola tan familiar que no ens cal consultar l'ordinador per saber quants alumnes han marxat o han arribat nous, ho podem repassar de memòria, els coneixem tots". Per acollir tota aquesta canalla, l'escola de Sant Pol disposa de 8 aules, una per nivell -cal recordar que els alumnes de pre-escolar van a una altra instal·lació del poble-, a més de gimnàs, laboratori,

sala d'àudio-visuals, aula de plàstica, biblioteca (amb més de 2.000 volums, tot i que molts d'ells necessiten una urgent renovació perquè han quedat antiquats) i menjador, que l'any passat servia menús fets a la cuina de l'escola per a 110 escolars. "Només ens faltaria una aula d'informàtica, perquè tenim fins i tot disc làser per passar àudio-visuals, però els nostres alumnes no poden conèixer a l'escola el que és un ordinador, una cosa tan important avui dia per a qualsevol activitat -ens explica una de les professores de l'escola-. De totes maneres, esperem tenir-la instal·lada ben aviat". El Consell Comarcal paga el servei de transport escolar que permet arribar a l'escola als alumnes de Sant Cebrià i als de Sant Pol. Els ajuntaments de Sant Pol i Sant Cebrià es fan càrrec, d'una manera proporcional al nombre d'alumnes de cada poble, de les despeses habituals de manteniment de tota la instal·lació -gas-oil de calefacció, llum, telèfon, neteja de l'escola i manteniment dels jardins, reparacions i pintura de les aules, consergeria-. L'Ajuntament també fa

aportacions econòmiques per col.laborar en les necessitats concretes que té el centre per realitzar les seves activitats, com per exemple per comprar nous llibres per a la biblioteca o bé material escolar.

"L'escola disposa de prop de 600.000 pessetes d'aportació del Departament d'Ensenyament de la Generalitat per afrontar les despeses que pugui comportar el desenvolupament de la tasca educativa al centre. Aquesta aportació és, evidentment, insuficient per cobrir les necessitats que tenim si volem continuar fent les activitats que fins ara hem fet: sortides, festes, setmanes culturals, etc. Necessitaríem una aportació més gran de la Generalitat per poder tirar el curs endavant, però mentrestant l'Ajuntament i l'Associació de Pares fan un esforç molt important per fer possible tot el que fins ara estem fent", explica Xavier Roca. Una prova d'aquesta col.laboració és la fotocopiadora làser de què diposa el centre: es va comprar amb l'aportació dels fons de l'APA, l'escola i l'Ajuntament, que va aportar el que faltava. "Hem de reconèixer que aquests darrers anys la relació amb l'Ajuntament ha millorat substancialment, i ha fet possible que l'escola realitzi moltes activitats que fins llavors estaven vetades per manca de pressupost. Tot i que mai en tenim prou, s'ha de reconèixer que els ajuntaments estan fent un gran esforç per millorar la qualitat educativa del Col.legi Públic Sant Pau", afirma Teresa Brossa.

Pel que fa al professorat, el Col.legi Públic Sant Pau té 4 professores d'educació infantil (per a P-3, P-4 i P-5, segons terminologia de la reforma), 5 professors d'ensenyament Primari (de 1r a 5è nivell, també en terminologia de la reforma) i 3 professors d'EGB (per a 6è, 7è i 8è, segons el pla d'estudis encara vigent). A més, Ensenyament també paga els sous d'un professor de català, d'un especialista en educació especial i una professora de religió, a més de l'assistència del Servei Psicopedagògic (EAP) que ve a Sant Pol un dia a la setmana per a tasques primordialment de diagnòstic, els serveis del Centre de Recursos per a Alumnes amb Deficiències Auditives (CREDA), que tracta els casos de problemes de logopèdia i audició, i les classes d'educació compensatòria, adreçades als alumnes que poden tenir problemes d'integració, als quals s'ofereix classes de suport oral

Adriana Pares. Primer curs

ELS ALUMNES

T'agrada tornar a l'escola?

Sí, perquè és molt divertit i ho passo molt bé estudiant. També perquè trobava a faltar els amics.

Alumnes de tercer nivell d'ensenyament primari

Quines coses t'agraden més de l'escola?

M'agraden els patis, que són molt grans. M'agrada que sigui una escola ben situada. També m'agraden els meus professors i fer algunes matèries divertides. Les sortides, sobretot.

Alumnes de quart nivell d'ensenyament primari

Quins propòsits tens per a aquest curs?

Estudiar molt. Volem passar de curs sense cap suspens. Ser sempre amic de tots els nens.

Alumnes de cinquè nivell d'ensenyament primari

per accelerar el seu aprenentatge de català.

A més de tot això, l'Associació de Pares d'Alumnes paga els sous d'un professor de música i gimnàstica per als nivells d'ensenyament Primari i de d'EGB i un professor de psicomotricitat i música per als alumnes del parvulari (ensenyament Infantil). A aquesta aportació cal afegir les quotes que l'APA cobra als alumnes per a material, que es lliura a l'escola per dotar totes les aules del material necessari per funcionar. Amb les quotes d'associat (4.000 pessetes per curs i família) l'APA col.labora amb les despeses del centre. L'Associació de Pares també organitza algunes activitats

extraescolars: tallers al parvulari, natació, ceràmica...

"Necessitaríem que la Generalitat es fes càrrec de pagar els sous dels professors de música, gimnàstica i psicomotricitat, perquè així tindríem més marge per fer altres activitats al centre", afegeix la presidenta de l'Associació de Pares d'Alumnes. El menjador també cobreix despeses d'activitats i tallers.

"Com s'articula tot això? Doncs és força senzill, amb el Consell Escolar del centre, on estan representades totes les parts. Hi ha 7 professors, 4 pares (1 de l'APA i 3 que representen els pares en general, tot i que tots són

membres de l'APA), 1 representant del personal no docent, 1 alumne i el Regidor d'Ensenyament, Joan Piqueras, en representació de l'Ajuntament. Ens reunim 5 o 6 vegades al llarg de tot el curs, i amb aquestes reunions hi ha un contacte molt estret entre la direcció, el professorat del col·legi, l'Ajuntament i l'Associació de Pares".

Aquest curs escolar ha començat amb una novetat important: el nou horari escolar, que farà que tots els nens i nenes surtin de l'escola a dos quarts de cinc de la tarda, mitja hora abans. "Hi havia massa temps perdut entre les dotze i les tres de la tarda, al migdia. Vam creure oportú estrènyer aquesta franja de temps allargant l'horari de matí sortint a dos quarts d'una, i així sortir abans per tenir més temps a la tarda per fer altres activitats", expliquen membres del professorat. "Ara hi haurà possibilitat de fer més coses una vegada acabada l'escola, a les aules del col·legi fins i tot".

A l'hora de tancar aquesta edició de l'ENS encara no s'havia acabat de concretar la planificació d'activitats extraescolars, perquè són moltes les entitats que n'aporten: l'escola de futbol de l'AC Sant Pol, el patinatge a Sant Cebrià, els tallers d'esports que organitza la Regidoria d'Esports, els diferents tallers que la Regidoria de Joventut fa a Ca l'Arturo, les activitats que prepara la parròquia, les propostes que pugui fer el Centre Excursionista... L'Associació de Pares estava a l'expectativa de veure com quedava tot per tal de fer la seva pròpia proposta.

"De totes maneres, les activitats de l'APA no van adreçades només als alumnes de l'escola, sinó que també organitzem jornades de formació per als pares: conferències sobre alimentació i dietètica, per exemple. Ara tenim en projecte preparar algun tipus de publicació periòdica que ens serveixi per fer arribar a cada casa informació sobre educació i de formació de pares, però és un tema que encara està en estudi perquè no sabem si, donat el cas que la trametem, algú se la mirarà o anirà directament a les escom-

braries de les cases" ens explica Teresa Brossa. L'Associació de Pares fa també una important tasca de connexió entre els pares i el professorat a l'hora de decidir què és el millor en l'educació dels seus fills: "Els pares en general sabem la importància que té l'escola en l'educació integral dels nostres fills, i no solament en l'adquisició de coneixements; per això vull aprofitar aquestes planes per suggerir als pares i mares que prenguin una actitud activa envers l'escola i els professors. Cal que assistim més a les reunions, cal que aportem comentaris i, sobretot, cal mantenir un contacte regular amb els tutors dels nostres fills per tal d'unificar criteris en la seva educació. Perquè l'escola complementa l'educació que nosaltres donem als nostres fills i filles a casa, i a l'inrevés, l'educació a casa ha de complementar el que aprenen a l'escola, i no contradir-ho. Cal que els nostres fills i filles adquireixen uns bons hàbits educatius, que els serviran per estudiar i aprendre al llarg de tota la seva vida. Això ha de tenir un paper prioritari en la seva educació, més important que la pura i simple adquisició de coneixements, que és el que transmet el resultat d'un examen. I per fer un bon seguiment i una bona avaluació de si els nostres menuts van per aquest bon camí, és absolutament necessari intercanviar informació i comentar les seves actituds regularment amb els seus

tutors. Ànim, la tasca educativa és responsabilitat de tots".

Pel que fa al professorat, properament es presentarà el Pla anual del Centre. "Farem la Setmana Cultural, clar, i alguna festa més al llarg del curs. Però no ho hem concretat encara".

A partir d'aquest curs el CP Sant Pau començarà una nova etapa: l'aplicació de la reforma a l'ensenyament. Això vol dir que els alumnes que ara fan cinquè de primària, ja segons la reforma, d'aquí a dos cursos començaran el primer de secundària i hauran d'anar a un centre fora de Sant Pol, si el calendari d'aplicació de la reforma no torna a canviar. "Des de l'Ajuntament ja ens vam queixar que era injust que Sant Pol es quedés sense un centre d'ensenyament secundari en el nou mapa escolar de Catalunya. Aquesta és la gran mancança que tindrà el nostre poble els pròxims anys si la Generalitat, que és qui té competències en aquest tema, no ho arregla". Si es confirma aquest fet, els nens i nenes de Sant Pol hauran d'anar a estudiar a Canet o a Calella a partir dels 12 anys. I d'aquí a tres anys l'escola de Sant Pol acollirà alumnes fins als 12 anys. Segurament el centre guanyarà espai per acollir o bé les aules d'ensenyament infantil que ara hi ha a la mateixa instal·lació que la llar d'infants o bé nous tallers o aules d'activitats. Aquesta mancança serà, segurament, l'únic punt negre de l'ensenyament al nostre poble.

tornem a l'ordre

Tant si som estudiants com si no, tant si tenim fills com si no, el curs escolar ens marca. Amb les vacances d'estiu tots canviem d'activitats, els horaris es desborden, fem esports, anem al cinema, fem excursions... això son vacances?! A partir del 15 de setembre comencen les classes, ens donen dues setmanes i ja torna a estar tot controlat: dinar a l'hora, sopar a l'hora, dormir a l'hora, a les vuit enlaire i a treballar.

Amb el nou curs haurem de planificar les visites als professors (és important l'intercanvi amb el mestre tutor del nostre fill), haurem d'anar a alguna reunió informativa, on exposarem dubtes i donarem idees. Podrem col·laborar en algunes activitats de l'escola... No és pas gaire, això, i si tots els pares hi posem una mica de bona voluntat i fem aquest mínim de coses, ja en podem estar ben certs que l'escola encara funcionarà millor perquè tots (nens, pares i mestres) estarem més contents.

Ànim! I benvingut curs 94-95.

Junta de l'APA

veureu el garrofer com dansa

D'un mes cap aquí el jovent discotequer es troba els locals nocturns de cap de setmana clausurats a les cinc de la matinada. És llavors quan:

-Ei, *tiu*, què fem? Jo passo d'anar a clapar amb la bufa que porto, mira quins pupil.lots!

-Sí, col.lega? I on vols anar si ens ho han xapat tot? Tancats dins el cotxe, fumant amb les boques deformades i la música a tot *taco*, intenten cercar la solució al seu dilema més important: seguir la *farra* sense *agobis* paterns, fins que el rostit del diumenge sigui a la taula parada i beneïda.

De sobte un *destroyer* s'apropa al Volkswagen i:

-Què, penya, què foteu tan gossos i *pataiats*? Que no voleu venir de festa?

-Que va de sèrio?

-Oi tant, si tenim un local públic on hi trobareu de tot, *birres* a bon preu, ties collonudes i música màquina per un *tubo*, què més voleu?

-Hòstia, i és a França això o què?

-No, xaval, als Garrofers! Per això hi tenim camins d'accés i tot, i sense vips, de guais!

Llavors comença la peregrinació de 30, 40 o 50 cotxes. Nit de dissabte, matí de diumenge, l'únic dia de festa per a molts, i fins ara també per als arbres, que es troben plens de màquines sorolloses que els eixorden de dilluns a divendres. Els caps de setmana hi passa el mateix, aquest cop, però, ho du a terme la generació del futur i la prosperitat.

Núria. 21 anys
Sant Pol de Mar

sobre el taller de pintura a l'oli de sant pol

Des del mes de novembre de l'any passat, funciona al poble un taller de pintura a l'oli organitzat per la Regidoria de Joventut.

Podem dir, doncs, que ja hi ha dos llocs públics a Sant Pol amb ganes de dedicar-se a la pintura permanentment. L'ún és el Museu, en fase de remodelatge, i el Taller de pintura l'altre.

La funció del primer és la contemplació de l'obra, fet que ens enriqueix l'esperit i a més quan el que s'ofereix, en aquest cas, té qualitat.

El taller és actuació. Al principi és una lluita amb la tècnica fins a doblgar-la i, després, un món màgic. Els dos aspectes, contemplació i acció, és bàsic que es complementin. Així ho fem a Ca l'Arturo i esperem que aviat es veurà el resultat dels mesos que portem, en forma d'exposició.

Quan hi va haver la primera trobada, lògicament no sabíem per on aniria cada hom, encara que en tots hi havia moltes ganes.

Amb el temps s'ha anat definint cada persona i ha sortit, com un mirall, el que es porta a dins.

Jo, que tinc al meu càrrec el funcionament del Taller, ja vaig ben amb compte de no treure'ls la seva forma de dir-ho: uns amb la clara visió del color, altres accentuant el dibuix o el detall o simplificant les formes. És com el món de divers, però amb una actuació d'absoluta llibertat.

Esperem poder continuar així i sabeu que les portes són obertes per a tothom.

Dídac Raurell Vives

RECTIFICACIÓ

A la plana 9 del número 7 de l'ENS es va publicar un article titulat "Escuderia", en el qual l'autora va posar una dada incorrecta. EL SOLAR QUE HI HA AL COSTAT DEL SINDICAT NO ÉS PROPIETAT MUNICIPAL, sinó que PERTANY AL SINDICAT AGRÍCOLA. Us preguem que disculpeu aquest error.

sinèrgia

Després de l'èxit d'haver quedat campions i haver pujat a Segona Regional, han sortit a la llum, en revistes i periòdics, comentaris que s'agraeixen, en nom propi, i que faig extensius a la Junta Directiva. Però cal tenir present que darrere d'un president hi ha tota una Junta Directiva i, sobretot, aquesta del Sant Pol. És un equip humà que treballa amb un únic objectiu, l'Atlètic Club Sant Pol; un equip que es va constituir fa quatre anys i que continua intentant millorar, per continuar mirant cap endavant; un equip que, després de la nostra feina quotidiana i traient hores a la família, es reuneix per comentar i per intentar fer un club amb projecció, on diferents membres de la Junta porten a terme

tasques d'entrenador dels equips de futbol base. La clau per a la supervivència i el creixement de l'Atlètic Club Sant Pol està en l'assimilació i en la motivació per part de la Junta Directiva, dels socis i dels simpatitzants, per a la iniciativa, l'esforç i l'èxit.

Una Junta Directiva que, tots units, miren la planificació, l'execució i el control, sentint com a propis els resultats de tota l'organització.

Tampoc podem, ni volem, oblidar les persones que, conservant el seu anonim, que significa que oblidem la seva ajuda, han treballat pe l'Atlètic Club Sant Pol.

SINÈRGIA: Acció combinada de diferents òrgans o persones per complir una funció.

Manuel Mombiela Simón

President de la Junta Directiva de l'Atlètic Club Sant Pol

egipte, un pensament

L'art egipci en el temps dels faraons és de ben segur el fil que relliga la història d'una cultura complexa d'activitat humana. L'art del mestre i la bona feina és la veu d'una experiència religiosa total. La mort com a símbol de l'invisible, la creativitat original que duu al Dú Path, amb el torn i les dues mans, a fer un món d'ordre i harmonia; els antics egipcis reconeixien en aquest ordre un sol déu, un Sol Déu per a un sol dubte; L'invisible és sempre present i darrere de cada experiència, una vidència màgica ho corrobora.

El disc solar reneix cada matí amb la llum de l'aurora, la primera llum d'una cultura de la metafísica on el jeroglífic dibuixa idees, conceptes i parla.

En els relleus i les pintures murals es recrea l'activitat de la vida a la terra amb tots els atributs d'una existència humana; un altre cop l'escriptura del coneixement en una sola imatge. A la tomba del faraó una barca omple l'estança, talment en vida velejà el Nil, ara en el vast firmament el vaixell creua la nit per florir a l'alba.

Ricard

Sant Pol, 1 de setembre

Taller Tobella
Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17
Sant Pol de Mar

C/ Manzanillo, 20
Tel. 760 90 01-760 04 65 / Fax 760 04 35
C/ Nou, 33
Tel. 760 08 58
08395 SANT POL DE MAR

casal d'estiu

Qui ho diria! Ja s'ha acabat l'estiu, i amb ell, com cada any, el Casal. Tan bé que ho passem i sempre es fa tan curt.

Aquest estiu hem preparat moltes i diferents activitats perquè tots ho passéssiu d'allò més bé. A part de les tardes, de 5h a 8 h, en què cada secció ha fet diferents tallers de màscares, figures de fang, jocs... també hem fet excursions com anar a passar el dia a Marynland (vermells i carbasses), al llac de Banyoles (verds), l'acampada a la Creu de Canet i moltes altres. A part de tot això hem portat a terme unes activitats que nosaltres anomenem fortes. Les d'aquest any han estat:

- **Xocolatada i sindriada** de benvinguda.
- **Fira** per la Festa Major amb diferents jocs per participar-hi. Alguns eren típics com l'afaitaglobus, la tómbola i altres eren més nous com el photomaton, el matamonis...
- **12 Hores de Casal.** Van ser 12 hores seguides de Casal. Sí, sí, tal com ho llegiu, 12 hores seguides de Casal on hi va haver un palomato, uns jocs olímpics, un concurs de play-backs...
- **Joc de por.** Aquesta activitat la van realitzar les dues seccions dels més grans. Aquests havien de descobrir un assassí, fent un recorregut pel bosc, on trobaven els monitors, que els donaven pistes.
- **Teatre.** Com cada any, cada secció va estar preparant una obra de teatre per representar al final del Casal.

Però no us penseu que això és tot, no! Per finalitzar, vam fer unes colònies a Sant Miquel de Campmajor (Gironès). Cada secció es va estar uns dies convivint

FOTO: PARRÒQUIA

a la natura en una casa de colònies i fent diferents activitats com tallers de tintar samarretes, fer polseres... També vam fer diferents sortides al volcà Santa Margarida i molts, molts jocs.

O sigui que ja us podeu imaginar com ens ho hem passat de bé aquest estiu.

Però darrere de tot això hi ha hagut un gran treball en equip de tots els monitors i de molta gent que ens ha ajudat desinteressadament perquè el Casal funcionés, i a qui volem donar les gràcies sincerament.

És per tot això que ja estem preparant el Casal de l'any que ve perquè vingueu a passar-ho molt i molt bé amb nosaltres.

Mercè Estanol i Eva Pujol

deu anys de gegants

El passat, i ben passat, 24 de juliol i dintre dels actes de la Festa Major, la Colla de Geganters vàrem celebrar la nostra 10a Trobada de Gegants en què, com a totes les altres, tots els santpolencs i amics us hi heu abocat amb gran entusiasme, tant els petits com els més grans. I no som pas només nosaltres els qui ens adonem de la gran quantitat de gent que s'aplega per poder veure ballar els nostres gegants, sinó que són les nombroses colles de fora de Sant Pol que ens acompanyen durant la Festa que admiren l'afecció i la participació del nostre poble a la trobada.

Així, doncs, no ens cansarem mai de donar-vos en les gràcies.

Aquest any que s'apropa, la Colla de Gegants celebrem el 10è aniversari i, per descomptat, no voldríem passar-lo per alt sense fer una bona

celebració. Per això ja estem posant fil a l'agulla. Estic segur que el que estem preparant us agradarà molt, però de moment no se'm permet explicar-vos res. Ho deixarem per a més endavant...

Volem aprofitar per demanar disculpes a tots aquells nens i nenes de l'Escola de Sant Pol que l'any passat vàreu participar al concurs de dibuixos amb motiu de la Trobada de Gegants de Manel Casserres, en què el premi era que els guanyadors i un acompanyant anirien amb totes les despeses pagades a una Trobada de Gegants amb la colla. Doncs bé: per motius aliens a la colla, els dibuixos es varen extraviar. Ens és totalment impossible aconseguir els dibuixos i saber els noms dels guanyadors. És per això que ho lamentem, tot i que, com ja he dit, no és per culpa de la colla.

Ja us anirem informant de les nostres activitats.

Fins a la pròxima.

Josep Mestres

Colla de Geganters

sant pol rock

L'organització de Sant Pol Rock denuncia:

El comportament poc ètic i poc solidari d'un bar de la Punta que va intentar boicotejar i A-FIAMBRAR un concert fet només amb un caràcter lúdic, festiu i sense ànim de lucre.

La seva política de preus que volia fer mal a l'única font d'ingressos que tenia el concert per cobrir despeses és MENYSPREABLE.

Mai hi ha hagut per part de l'organització ànim de guanyar diners.

Ens hem finançat gràcies a l'Ajuntament (Regidoria de Cultura), a La Caixa i a la col·laboració del públic assistent, dels quals esperem suport per a l'any vinent.

PROU DE FIAMBRERES EXPLOTADORES I MÉS CONCERTS GRATUÏTS.

Penya Tortells

FOTO: GOL

no ho perdem tot

Ves per on, en un Sant Pol de canvis constants, i a velocitats esfereïdores (sobretot amb la nova autopista), cada cop prenen més importància les coses autèntiques de tota la vida, les típicament genuïnes que ens recorden el passat; les que ens evocuen aquell poble idíl·lic on un senyor anomenat "progrés" no havia posat la mà.

Una d'aquestes coses que m'han cridat l'atenció ha estat el llenguatge, la parla o "dialecte" santpolenc, el qual és diferent del dels pobles veïns, que a la vegada també tenen el seu (ben mirat, hi ha tants "dialectes" com persones hi ha al món).

Quedaríeu parats de la quantitat de mots que per a nosaltres són quotidians però que no es diuen enlloc més. Bé, això d'enlloc més potser és exagerat, perquè el sol fet que algú surti del poble implica una propagació d'aquest "dialecte", i en conseqüència, una assimilació progressiva per part dels pobles veïns (i a l'inrevés, nosaltres aprenem el seu).

Però tot això fa al cas perquè fa uns mesos i amb la col·laboració d'alguns companys, estem fent un recull de mots com a "hobby" particular i que tinc l'oportunitat d'exposar-los en aquest número i en revistes successives.

Cal dir que aquesta recopilació és molt personal, sense cap intent d'emular els grans filòlegs (Déu me'n guard) ni d'ofendre ningú, ja que hi trobareu paraules no recollides al diccionari que no són més que degeneracions de l'original, però no per això deixen de ser interessants i, per què no, divertides. Abans de començar m'agradaria dir-vos que si en teniu alguna que us sembla prou vàlida, si us plau,

feu-me-la saber per tal de poder engruixir entre tots aquesta compilació.

Bé, sense més preàmbuls, començarem, advertint que a més del significat de la paraula hi haurà un sinònim en català, un en castellà i alguna frase feta per fer-lo més entenedor.

Endavant, doncs:

Ramonet Roca

PERICÓ: test, "tiesto o maceta"; recipient en forma de con truncat que un cop ple de terra serveix per criar-hi plantes. (Aquesta havia de ser la primera, és la paraula santpolenca per excel·lència).

CANÒNIC: gerani, "geranio", "Pelargonium zonale"; planta de la família de les geraniàcies que floreix tot l'any i que habitualment engalana les balconades dels nostres carrers. Solen anar dintre de pericons. f.f. (frase feta): "caram, Maria, quins canònics més macos que tens".

MENGALA: bastó, "bastón": pal, habitualment de fusta, que serveix d'ajuda a les persones amb problemes motrius. f.f.: "porta la mengala, vailet, que surto una estona".

REPITAR: recolzar, "apoyar": fet d'aprofitar una paret per repenjar-hi quelcom, sigui cosa o persona.

CATRÀ: saltamarges, "ligón": home que es dedica fonamentalment a lligar estrangeres mirant de treure'n el màxim profit. Segons altres informacions, és el nom d'un ocell de la família de les gavines que arreplega tot el que pot per menjar (potser d'aquí ve la similitud). f.f.: "Mi-te'l, el catrà, ja ve de Calella!"

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

Diaris, Revistes i Joguines

M. TERESA LLOVERAS

Carrer del Mar, 28 - SANT POL DE MAR

cinc-cents anys servant la terra i el r

Descobrir quina és la masia més antiga de Sant Pol és extraordinàriament difícil, entre altres coses perquè, molt probablement, el mateix edifici d'aquesta masia i la seva documentació ja ha desaparegut. Descobrir quina és la masia més antiga del poble de les que encara queden en peu, o de les que han subsistit fins al segle XX –per incloure-hi, per exemple, Can Reig– ja no seria tan complicat, si bé encara el grau de dificultat és bastant alt i només un medievalista especialitzat ho podria esbrinar. Ara bé, dir quina és la masia més antiga de Sant Pol que actualment continua explotant agrícolament les terres del seu voltant ja és molt més senzill si sabem que el document més antic que, de moment, s'ha localitzat de Can Roca Pagès és de 1507¹. Dic “de moment” perquè gairebé amb tota seguretat es podria localitzar documentació més antiga d'aquesta casa si hom busqués amb deteniment en el mateix Arxiu històric d'Arenys de Mar. L'antigor del mas ve refrendada pel fet que el nom d'ell –el cognom dels seus propietaris conservat fins a l'actualitat– té per origen el nom amb què es coneixia aquell veral, que molt probablement venia donat per l'existència d'una gran roca viva que encara avui dia existeix al costat de la casa.

Aquest article no pretén més que retre un petit homenatge a una casa de pagès que ha estat lligada a la història dels darrers cinc-cents anys de Sant Pol i que ha sofert les mateixes vicissituds, amb moments d'esplendor i d'altres de sofriments, que va experimentar el mateix poble. No estic prou documentat per explicar la història d'aquesta masia, però sí per ressaltar-ne uns fets corresponents a quatre importantíssims moments diferents de la història de Can Roca i del país –el primer és a finals del segle XV - principis del XVI; el segon, finals del XVII - començaments del XVIII; el tercer la primera meitat del XIX; i el quart el primer terç del XX–.

El primer moment coincideix amb l'època del primer document de la casa –1507–. És quan la pagesia catalana aconsegueix fer un gran pas legal sense el qual no haurien nascut la majoria de les masies catalanes i possiblement Catalunya no hauria aconseguit tan fàcilment la prosperitat econòmica dels segles posteriors. Es tracta de l'anomenada sentència de Guadalupe firmada el 1486 pel rei

Ferran II de Catalunya-Aragó per resoldre el conflicte de les anomenades guerres remences, la qual permeté la redempció dels mals usos d'origen feudal i confirmà a molts pagesos el domini útil del mas. Precisament aquest domini ve confirmat i especificat en el capbreu del 1507 referit a la masia (“senyor útil i propietari del Mas Roca”). Tot i que la plena propietat no l'aconseguiran fins al segle XIX, com ja es veurà, amb aquesta sentència la pagesia catalana quedà alliberada de l'adscripció a la terra i tingué garantida la seva llibertat personal. El resultat més immediat fou el de la generalització de masies durant el segle XVI a tot Catalunya, i el progrés econòmic de les ja existents. Els pobles de la nostra comarca visqueren especialment una prosperitat econòmica durant aquest segle, estretament lligada a les produccions agrícoles dels masos. És el moment en què es comencen a construir mines d'aigua per al regatge (Can Roca, junt amb Can Pi, serà un dels pioners al poble en aquest sistema d'aprofitament hídric) i que comença a despuntar el conreu de la vinya (a partir d'ara i fins a mitjans del segle XX aquesta masia serà una gran i bona productora de vi). Aquest potser primer moment de clara prosperitat de Can Roca coincideix també en el primer moment, després de la crisi dels segles XIV i XV, de despertar econòmic del poble de Sant Pol. Al segle XVI va estar a punt el poble d'arribar a les cent cases –la major part de les quals eren encara de pescadors– i el 1575 el bisbat autoritzà la construcció de l'església parroquial².

El segon moment històric que he escollit és el comprès entre finals del segle XVII i 1702. En aquest darrer any es construeix l'actual masia per part de Bernat Roca. També és una etapa de gran prosperitat econòmica en la nostra costa. Aquest cop gràcies especialment al ja generalitzat conreu de la vinya i al comerç del seu fruit. La propietat de Can Roca serà una de les grans productores tant de vi com d'aiguarent de la comarca i el signe més evident d'aquesta nova prosperitat fou la construcció d'una nova casa, que probablement s'edificaria a sobre de l'antiga. Cases com la de can Roca serien les grans protagonistes de les posteriors transformacions agrícoles de tot el segle XVIII –millores en els recs, eliminació del guaret...–, les quals col·laboraren directament en la gran puixança que l'economia catalana experimentà en aquest segle, i que fou la base de la industrialització catalana del segle XIX. Es diu que sense els ceps del segle XVIII no hi hauria hagut els telers del segle XIX. Sant Pol degué també la prosperitat d'aquesta centúria bàsicament a les explotacions agràries –el 1790 es produïren al poble cinc mil cargues de vi–, i també a la pesca³, i el 1800 arribà gairebé al miler d'habitants.

El tercer moment que he escollit és el més convulsiu per a la història tant del país, com del poble com de la casa. M'estic referint

¹ Es tracta d'un capbreu que es troba a la Secció Notarial de l'Arxiu Fidel Fita d'Arenys de Mar, còdex 16, foli 182. El document està signat per –tradueixo del llatí– “Catarina, muller d'Antoni Roca, difunt, senyor útil i propietari del Mas Roca de la parròquia de Sant Cebrià de Vallalta”

² També al segle XVI, segons F.X. Tobella a *La Costa de Llevant*, 11-1-1903 “el Sr. Marqués d'Aytona –que tenia son tribunal en la vila d'Hostalrich, desde ahont exerceia jurisdicció– concedí al poble de Sant Pol, mitjançant paga de 500 lliuras, privilegi de poder elegir dos jurats, un clavarí y sis homens de concell, com també lo de poder celebrar juntas ab assistència del batlle ó altre oficial”.

nom: la masia de Can Roca Pagès

a la primera meitat del segle XIX. En aquesta època les guerres foren malauradament les protagonistes. Començà el segle amb la cruenta guerra del francès i "la masia [de can Roca] és cremada i, segons la tradició, mort violentment l'any 1812 (...) Manel Roca i Bonet"⁴, el propietari del moment. Li tocà reconstruir la masia el fill hereu Bartomeu Roca i Déu, després d'anar a viure amb la seva mare vídua un temps al poble. Les guerres carlines també afectarien greument la casa, i en una d'elles estaria a punt de ser assassinat en la mateixa masia el mateix que li havia tocat refer-la, Bartomeu Roca⁵. En canvi, fou en aquesta etapa –concretament durant els anys trenta– quan serien anul·lades les càrregues com els censos o els delmes d'origen senyorial que encara es pagaven a qui ostentava el domini directe de les terres, en el nostre cas, els ducs de Medinaceli. A can Roca el 1855 encara pagaren censos pel dret de l'aigua a aquests ducs corresponents a les anualitats de 1833 a 1843. Amb l'abolició d'aquestes càrregues s'aconseguí la plena propietat de la terra. Precisament el ja esmentat Bartomeu Roca fou un dels representants dels propietaris catalans que féu un viatge a Madrid –en desconeix l'any– a negociar amb el govern l'abolició dels drets de caràcter senyorial i l'obtenció dels plens drets sobre la propietat de la terra.

El darrer moment que m'agradaria destacar és el del primer terç del segle XX quan tota la comarca del Maresme, Sant Pol inclòs, aconsegueix la seva plenitud agrícola amb el cultiu de les hortalisses, i especialment el de les patates primerenques, a part de mantenir en algunes zones el del vi. Coincideix aquest moment en què a can Roca hi ha el propietari Francesc Roca Dot, anomenat sempre per la revista comarcal La Costa de Llevant, "l'intel·ligent agricultor", qui aconseguí ocupar càrrecs dins les institucions representatives de

l'agricultura catalana del moment. Per exemple fou membre del Consell comarcal de la Unió de Vinyaters de Catalunya. A nivell local va ser delegat d'aquesta Unió i el 1916 fou escollit president de la Junta local de Plagues del Camp. Roca i Dot es féu apreciar per la col·lecció que arribà a tenir de ceps de producció directa⁶. A part, es dedicà amb èxit al conreu d'hortalisses aplicant els avenços tècnics de començaments de segle (intensificació dels conreus a base del millorament en l'adobament i el regatge). Comercialitzà la seva producció hortícola directament amb països europeus a partir dels anys vint. Fou el moment que la prosperitat agrícola santpolenca en general es manifestà amb la fundació del Sindicat Agrícola de Sant Pol (1923).

Al prestigi i la prosperitat que assolí la masia de Can Roca en aquest quart moment s'hi uniria la bona acollida que la casa donaria a santpolencs i forasters com a lloc hospitalari i de trobada⁷. Ja l'any 1883 Àngel Guimerà, després d'estrenar a Canet el seu drama "Judith de Welp", escollí can Roca per anar-ho a celebrar amb tots els actors. Des de començaments de segle els dos cors que existien a Sant Pol es barallaven per arribar els últims a can Roca el dissabte de Glòria i poder passar bona part de la nit cantant, tot tastant el bon vi de la casa.

Són ja cinc-cents anys d'història d'una casa i família a la qual hi estem entroncats amb tota seguretat la majoria de santpolencs ja que són ja més de vint les generacions que han passat per aquella casa, i això partint d'un moment que a Sant Pol no tenia més de dos-cents habitants.

Jordi Pomés i Vives.

³ Segons Fco. de Zamora: *Diario de los viajes hechos en Catalunya*, Curial, Barcelona, 1973, p.389, el 1790 Sant Pol tenia vint-i-quatre barques de pescar i sis barques de quatre tones. Pel que fa a la indústria Zamora només diu que "las mujeres se emplean en la labor de los encajes, y a éstas, que serán unas 300, se les considera ganarán en el año 9.800 libras".

⁴ "Unes paraules de... Ferran Roca Trasfi" a *Ideal* (Sant Pol de Mar), octubre de 1954, núm 71, p.3.

⁵ Els millors llibres sobre la guerra del francès i les guerres carlines a la zona de l'Alt Maresme són el de PONS GURI, J.M.: *Diari d'uns anys de guerra* (1808-1814), L'Aixernador, Argentona, 1993; i GELABERTÓ, Joan Carles: *Revolució Liberal i guerra civil a la Marina de la Selva*, Caixa d'Estalvis Laietana, Mataró, 1991.

⁶ La revista *La Costa de Llevant* del 5-9-1915 diria: "D'un quan temps en aquesta banda sovintejan les visites a casa del propietari i agricultor D. Francisco Roca. La causa segons tenim entès es que dit senyor posseheix

una col·lecció de ceps de producció directa, qu'és l'admiració de tothom".

⁷ Un tal Sator i Oscar escriuria el 1908 uns versos titulats "A can Roca'l sol hi toca" que, tot i el seu discutible valor artístic, donen ple de sentit a la idea que pretenc donar: "Es ja d'antich la costum / per lo que á S. Pol pertoca / que'n fent fret, ho diu tothom: / á can Roca'l sol hi toca.

Per xó en dias de glassadas, / que nàs y boca treu fum, / anar la gent a can Roca, / es ja d'antich la costum.

Com que'l lloch es molt rassés, / molt soley y fa patxoca, / no'n trobaran cap més, / per lo que á S. Pol pertoca.

Puig si'l sol hem de buscar, / al hivern tot dan un tom, / aneu cap al Mas de'n Roca, / que'n fent fret, ho diu tothom.

Donchs amunt qui tinga fret / que'l tremolá fa tanoca, / y cridém com diu tothom, / a can Roca'l sol hi toca."

recollida selectiva

Com ja us avançàvem al darrer número, aquest estiu es va constituir a Sant Pol el Consell Municipal de Medi Ambient. Al principi el constitueixen Francesc Pomés, Joan Xumetra, Manuel Fernández, Jordi Carreras, Manel Tió, Joan Serra, Ramona Roure, Josep Gol i un darrer membre que representa el GOM (Grup d'Opinió Mediambiental) amb caràcter rotatiu. Aquest Consell pretén ser un òrgan permanent de consulta davant qualsevol actuació en el terme municipal que comporti un risc mediambiental, un centre d'on parteixin iniciatives per tal de millorar el nostre entorn, i també una via oberta per fer arribar a l'Ajuntament qualsevol preocupació o suggeriment de caire mediambiental, ja sigui a través d'algun dels seus membres o mitjançant una bústia del Consell instal·lada a Ca l'Arturo.

Una de les primeres actuacions serà el llançament en els pròxims dies d'una campanya de conscienciació per fer més efectiva la recollida selectiva de brossa. Les escombraries recollides diàriament a Sant Pol són transportades fins a la planta de tractament de Mataró, on es paga segons el pes de deixalles dipositades. Per això si nosaltres dipositem el vidre i els papers i cartró en els contenidors especialment instal·lats a aquest efecte, estem reduint el pes, i per tant el cost diari de les escombraries a Sant Pol. I el que és més important, estem col·laborant en el

reciclatge d'aquests materials, amb l'estalvi d'energia que això comporta.

L'èxit d'aquesta campanya depèn molt de la col·laboració de cadascun de nosaltres, ja que com és obvi la veritable selecció de brossa comença a la llar. Som conscients de la dificultat que representa arribar directament al cent per cent de la població, per tant pensem que és important que tots aquells que ja practiqueu la recollida selectiva feu arribar aquest costum a familiars, amics, veïns, coneguts, etc. I enllaçant amb el que dèiem abans, estem oberts a qualsevol suggeriment, idea, etc. que ajudi a fer més efectiu aquest servei.

D'altra banda, s'estan posant les bases, juntament amb els Ajuntaments de Sant Cebrià i Sant Iscle, per portar a terme un projecte comú de restauració de la riera de Sant Pol. Ens proposem que la riera deixi de ser un focus habitual d'abocaments i d'extracció incontrolada d'àrids i que passi a ser un espai protegit on es pugui gaudir de la natura, habilitant un corriol que permeti conèixer de prop la seva riquesa botànica, faunística i paisatgística.

En fi, també hi ha altres iniciatives, que en aquests moments s'estan tramitant, com poden ser la presència de l'Ambibus o Aula Mòbil d'Educació Ambiental a Sant Pol, la creació d'un taller-escola de medi ambient a Ca l'Arturo i l'organització periòdica d'actes (tipus conferència, xerrades, etc.) sobre temes mediambientals. De tot això ja aniríem informant puntualment en el seu moment.

**Consell Municipal de Medi Ambient
Ajuntament de Sant Pol**

Per què Sant Pol de Mar no s'ha afegit a la campanya d'ensorrar el tren com han fet les localitats veïnes de Calella-Pineda-Malgrat...?

Perquè si ho fessin, els viatgers no ens podrien dir: "SANT POL, QUINA HORA ÉS...?"

Per què els focs de la Festa Major foren tan remullats...?

Perquè eren els de l'any passat.

Per què les eleccions municipals seran el dia 28-05-1995...?

Perquè és el dia de Sant Just.

Per què ha tornat SANTI ROCA si va dir que marxava...?

Perquè ANTENA SINCO l'ha enviat a SANT POL a crear una Agència de Notícies que s'anomenarà LA PIRENAICA DEL MAR.

Santi Roca "NEWS"

adéu a "can palangana"...?

El passat dia 17 de setembre de 1994 va tenir lloc la reunió ordinària de l'Assemblea General del Centre Cultural i d'Esbarjo, òrgan suprem de l'Associació.

En primer lloc cal agrair l'assistència dels SIS únics associats que foren presents a la reunió i que, amb els membres i vocals del Consell Directiu, varen poder totalitzar ONZE associats.

Els punts més importants de la reunió foren:

TERCER: dimissió de la Junta.

QUART: propostes per a la nova Junta.

CINQUÈ: futur del Centre Cultural.

El president del Centre Cultural va comentar que l'actual Junta presentava la dimissió per diverses raons personals i que, en fer-ho tots plegats, indicava que aquests problemes ja eren patents des de feia temps.

Després de no obtenir cap proposta de nova Junta, el president va informar del procés a seguir:

1) L'actual Junta continuarà com a JUNTA GESTORA fins al gener de 1995, ja que està en curs el projecte de PASTORETS.

2) No s'acceptarà cap nou projecte.

3) A la fi de gener de 1995 es convocarà una ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA de socis a la qual es convidarà a totes les entitats locals i els membres del Consistori, per disposar d'una segona i última oportunitat per conservar el local.

4) Si no en surt cap nova Junta s'aplicarà immediatament l'article 37 dels Estatuts, que fa referència a la DISSOLUCIÓ DE L'ASSOCIACIÓ.

5) Un cop liquidats els béns i pagats els deutes, es farà lliurament de la clau als representants del Bisbat de Girona per a la seva lliure disposició de l'immoble.

La Junta Gestora

L'autocrítica

En els manuals existents per a la preparació de discursos i debats polítics podem trobar que es fa referència a l'autocrítica, en el sentit que és bo fer-la amb la intenció d'aconseguir un doble objectiu: el primer, avançar-se als adversaris polítics en l'exposició dels temes que poden ser objecte de crítica per reconèixer la seva existència i donar la justificació pertinent; el segon, que amb aquest reconeixement demostrem que sabem que existeixen, que ens preocupen, i això ens dóna peu per elaborar i anunciar les propostes adequades per afrontar-los i solucionar-los.

Sens dubte us preguntareu a què treu cap tanta retòrica; doncs treu cap arran del malestar que va provocar en algunes persones l'editorial de l'ENS anterior, que feia referència a la manca d'un projecte global a llarg termini per el poble, és a dir, que

volem que sigui el poble en l'aspecte cultural, comercial, d'educació, sanitari, industrial, esportiu, urbanístic, agrari, turístic, de joventut, gent gran, serveis socials, mediambiental, seguretat ciutadana..., quines infraestructures necessitem, com es financen, i planificar en quantes fases es duran a terme.

Aquesta reflexió se l'estan fent molts municipis de Catalunya. Creiem que, en comptes del fet que algunes persones se sentin malament i que per tota resposta el Consell de Redacció de l'ENS rebí una reprimenda, el que hauria de provocar seria un debat seriós i rigorós entre tots els estaments de la població per tal de poder dissenyar aquest projecte de manera que s'hi recullin les diferents sensibilitats socials i que vertaderament sigui un projecte de i per a tot el poble.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Agrupació Local de Sant Pol de Mar

el futur de sant pol

Amb aquest escrit intentarem fer una reflexió sobre el futur d'un poble que és el nostre de naixement i en el què no hem tingut l'oportunitat de viure-hi ni trobar-hi feina.

Actualment la situació laboral és força greu, no solament a Sant Pol sinó a molts llocs. Els joves s'han de desplaçar fora del poble per estudiar i sobretot per trobar feina.

A Sant Pol trobaríem molt pocs joves, entre 20 i 30 anys aproximadament, treballant al poble. I encara més: d'aquests joves molts menys n'hi poden viure a causa del preu desorbitat dels habitatges.

Tot i això la situació del poble ha millorat aparentment i s'han arranjat molts aspectes fins ara descuidats: cultural, serveis i prestacions socials, esport, etc. Però al nostre entendre se n'han descuidat uns de molt importants: els socials i urbanístics. No és un problema recent: des de fa uns anys els joves que es volen independitzar han anat marxant del poble. Les raons són clares i són dues:

-No es construeixen habitatges nous a preus assequibles.

-No hi ha futur concret al poble, no hi ha treball.

Si bé ara s'han posat en marxa unes obres ja esperades des de fa molt temps: els Garrofers, això no soluciona el problema. Són pocs habitatges per a tota la gent que ho ha demanat i hi voldria viure. A més a més són unes obres molt lentes. La llista d'espera ja fa uns dos anys

que es va fer. Ara sembla que ja han començat les obres i vés a saber quan s'hi podrà anar a viure. En total, uns cinc anys d'espera.

A Sant Pol, potser una mica per tradició històrica, les cases més boniques han estat i estan a les mans de la gent de fora. És molt positiu, per al comerç sobretot, que Sant Pol tingui un turisme tan selectiu. Però els qui no podem viure-hi, veiem amb recança com el poble que coneixem nosaltres es va envellint: la gent jove se'n va, els adults es converteixen en vells i els nouvinguts són jubilats que vénen a gaudir de la seva segona residència.

Les dades són ben clares. L'increment de la població entre 1975 i 1981 va ser a Sant Pol del 6,7% mentre que a Sant Cebrià, per exemple, i al mateix període era de l'11,2%.

Això fa pensar i molt. Sant Cebrià, un poble més petit i menys comunicat, s'ha espavilat per fomentar la instal·lació d'indústries al seu terme municipal i construir habitatges més assequibles.

A Sant Pol, en canvi, hi ha hagut retrocés o, com a mínim, estancament econòmic i demogràfic.

No pretenem fer crítica, ni de bon tros crítica destructiva. Només intentem fer una reflexió perquè, des de l'Ajuntament, que pensem que és el sector administratiu corresponent, es prengui més consciència de la gravetat del problema i s'intenti anar solucionant-lo.

Mentrestant, els joves que vivim escampats per la rodalia: a Canet, Sant Cebrià, Calella... podem venir a Sant Pol a passejar, veure la família i gaudir del record que ens ofereix el poble, però ens hem de conformar amb això, no podem fer-hi gairebé res més excepte tenir l'esperança que d'aquí a pocs anys Sant Pol sigui un poble "amb futur".

ERC Sant Pol

Joana
MODA

Caldeta, 8
CANET DE MAR

794 16 68

P. Sauleda
foto-video

Carrer Nou, 34

760 09 62

SANT POL

neus brossa

Treballa mitja jornada a l'Estudi d'Arquitectura de Sant Pol com a delineant. És membre de la Junta del Centre Cultural i d'Esbarjo i directora de l'Elenc Teatral de Sant Pol. Però la podem veure pràcticament sempre a les activitats que s'organitzen al poble donant un cop de mà, perquè, tal com diu ella, "a mi m'agrada col.laborar en tot el que es fa al poble".

FOTO: GOL

NEUS BROSSA, de 44 anys, és filla de Sant Pol, casada i mare de tres joves.

"Ser en una junta sempre implica maldecaps i cap mena de beneficis. Si més no, rebem més crítiques que no pas felicitacions, perquè és molt complicat fer les coses a gust de tothom. Cal tenir paciència per rebre els comentaris de tothom i bona voluntat de fer feina quan hi ha alguna activitat". Un petit muntatge al Xou va ser la seva *opera prima* teatral, i ara pensa a portar a l'escenari del Centre Cultural *Torna-la a tocar, Sam*.

En això del teatre no fa gaire temps que ha entrat. Aficionada a les representacions teatrals i habitual a les propostes que han arribat fins als escenaris de Sant Pol i els pobles veïns, va entrar-hi convidada per l'Elenc Teatral.

"Realment fa molt poc. L'Elenc Teatral d'aquí el portava el senyor Parés, per cert molt bon director, havia fet obres molt maques durant molt temps, i després aquest senyor es va retirar i hi va haver una època que no es va fer teatre a Sant Pol. Llavors en Josep Vila, que havia començat a dirigir l'obra que preparaven, va decidir deixar-ho, i em van dir si jo ho volia fer, i com que és una cosa que a m'agradava bastant, doncs vaig acceptar". Com a directora de l'Elenc Teatral ha portat a l'escena dues obres: *La teva dona m'enganya* i *L'embolic dels tres innocents*.

Mai havia pujat a un escenari com a actriu ni havia tingut

contacte amb el teatre més que com a espectadora. "Havia fet alguna petita cosa del Xou, però encara. Només he dirigit dues obres, que jo crec que van agradar força".

L'Elenc Teatral ara està parat de fa mesos, perquè la gent que en forma part ha tingut diferents problemes que han fet impossible acabar de preparar l'obra en què treballaven a principi d'any. "La gent que hi participa, majoritàriament, és gent que té botiga o negoci propi, de manera que uns per feina, altres per problemes familiars o personals, o per problemes de salut, vam deixar ajornada l'obra que assajàvem, *Un fanàtic del Barça*, per la primavera. Durant l'estiu ja se sap que no es pot fer res perquè és difícil que puguem dedicar temps a assajar. Tenim un compromís amb el col·lectiu que va organitzar les representacions d'*Els pastorets* per Nadal, perquè vam dir que hi col·laborariem des del grup teatral aportant-hi els guanyos de les representacions d'una obra de teatre, que encara tenim pendent. A veure si ara, una vegada passi l'estiu, ens tornem a ajuntar ja que tenim ganes de continuar preparant l'obra. N'hem de parlar, perquè fer una obra no és cosa d'un o de dos, hi ha d'estar predisposat tot el grup".

A Sant Pol hi havia hagut molta afició pel teatre. En temps en què era director el senyor Parés havia arribat a haver-hi dos grups teatrals, un d'infantil i un elenc d'adults. Però ara és difícil trobar la gent necessària per cobrir tots els personatges d'una obra. "El jovent ara no és que participi gaire. Fan altres activitats, i no tenen temps per a tot. Perquè aquí a Sant Pol se'n fan moltes, d'activitats: el futbol, el Consell de Joventut, el Centre Excursionista..., i et trobes que no hi ha jovent, no tenen temps".

A la darrera obra eren deu persones treballant, als darrers assajos. "Costa trobar la gent per omplir el repartiment, i hi ha obres que no pots plantejar-te fer perquè no

comptes amb gent suficient".

Per presentar una obra de teatre davant del públic santpolenc, la primera tasca que es fa és escollir l'obra que s'ha de representar, i aquesta és feina de la Neus. "Sempre llegeixo unes quantes obres abans d'escollir-ne una. Després l'explico resumida als altres membres de l'elenc i els dic com penso que l'hauríem de fer. I com que al grup hi ha gent que porta molt de temps fent teatre, sempre em donen idees noves. Si els sembla bé, comencem a treballar". Per preparar una obra, abans de l'estrena, són necessaris uns tres mesos de treball, amb dos assajos setmanals a les nits.

Les despeses per representar una obra són mínimes. El Centre ja té uns decorats que en Josep Vila, amb en Berto, el Manel Zanca i l'Antoni Buc, munten, i si s'ha de fer alguna cosa més com pintar o empaperar, ho fan. Mobles Blanc cedeix els mobles. I la resta, la Neus, en Benet, i els actors, ho posen. Entre tots componen el decorat i cadascun s'encarrega del seu vestuari. "Vam tenir petites despeses amb *L'embolic dels tres innocents*, ja que vam haver de llogar vestits de Guàrdia Civil, un de bisbe i un de capellà. I la resta de despeses, com els programes, es paga després, amb els diners de les entrades. Normalment tenim beneficis, que són sempre per al Centre Cultural".

A Sant Pol els veïns omplen el teatre del Centre quan algun grup del poble posa en escena una obra teatral: el Xou, l'Elenc Teatral o el dels Geganters sempre omplen l'aforament del teatre. "Però és curiós, quan arriben les obres de la Mostra de Teatre, per exemple, que subvencionada La Caixa i que fa venir a Sant Pol grups teatrals professionals amb obres molt bones, llavors no s'omple".

Ara que el Centre Cultural està més ben equipat, perquè amb *Els pastorets* de Nadal es van fer moltes millors tècniques, Neus Brossa voldria portar a l'escena *Torna-la a tocar, Sam*. "Fins ara no era possible, perquè aquesta

NEUS BROSSA. A 2

FOTO: GDL

||
 "En tot el que faig poso tot el que sé. A partir d'aquí, el que digui la gent tant se m'en dóna, perquè jo ho he fet tan bé com he sabut."
 ||

obra és més complicada i té més efectes especials; ara que al Centre ja hi ha llums, taula de so, etc., m'agradaria dirigir-la, no sé quan, però penso que es pot fer".

La Neus ha dirigit gent d'edats molt diferents a l'Elenc Teatral. El més veterà, en Berto, que ara s'ha retirat i diu que no en vol fer més, s'apropa als seixanta anys. El més jove, un dels seus fills, amb disset anys, l'Albert. No ha treballat encara amb gent menuda. "M'agrada molt treballar amb gent jove. Amb això dels Xous de carnaval he gaudit molt.

Són gent molt alegre. A estones s'ho prenen molt seriosament i a estones no, però generalment són molt conscients del que estan fent. Jo sempre els dic que la gent paga per veure el que preparem, i per tant estem moralment obligats a donar tot el que sabem, els dic que s'han d'esforçar per fer-ho tan bé com puguin".

Quan l'Elenc Teatral treballava amb continuïtat, es feia una obra cada any. "No teníem temps de preparar-ne més. Pensa que després de fer una obra ve el carnestoltes i s'ha de preparar el xou, la rua, i després ja comencem amb la temporada d'estiu, la gent té molta feina, i els més joves entren en l'època dels exàmens i els controls. De manera que quan ens n'adonem ja tornem a ser a la tardor, i per quan volem portar a l'escena l'obra ha passat un any".

La darrera representació de l'Elenc Teatral de Sant Pol va ser a Canet, l'any passat. "Ens van demanar a la Mostra de Teatre de Canet que portéssim *L'embolic dels tres innocents*. Entre d'altres grups d'Arenys, Canet i altres pobles del Maresme, hi havia també Comediants".

PARLEM AMB L'ALCALDE

a sant pol no ha faltat aigua

Francesc Pomés

La importància, qualitat o estima d'un servei se sol valorar quan aquest, per les raons que siguin, deixa de prestar-se. Si el servei és de primera necessitat, encara hom s'adona més de la seva interrupció. D'una manera especial podem citar el del subministrament de l'aigua. Aquest estiu la majoria de les poblacions veïnes han sofert mancances en el servei d'aigua. Per tant, els seus habitants ens podrien explicar millor que ningú quant agradable és obrir l'aixeta sempre que es vulgui i no veure mai el raig esgotat. Els santpolencs, com que no ens ha faltat un bon abastament del preuat líquid, segurament no haurem caigut a calibrar que en aquest aspecte hem estat afortunats. Però jo voldria anar més enllà i observar que aquesta sort no l'hem tinguda perquè sí, sinó que ha estat perquè persones previsoras, conscients i amb esperit de servei han vetllat perquè el nostre poble no hagués de passar per la penúria de no poder-se rentar la cara, com havia succeït, tots recordarem, fa uns anys. Això, naturalment, ha hagut de comportar fer un seguit d'obres i millores necessàries en tots aquells punts conflictius, com són canviar canonades obsoletes, entroncs deficientes, bombes en mal estat i salvar altres mancances. Com a obres

cabdals he de remarcar la construcció d'un dipòsit d'un milió de litres en un lloc estratègic, a la cota 140, per tal de guanyar en capacitat de reserva i pressió, i la perforació de nous pous de captació per augmentar les disponibilitats.

Tot això s'ha fet no tan sols per assegurar un subministrament correcte de les necessitats actuals, sinó també pensant en un futur augment de la demanda, que es preveu que hi haurà a mesura que es vagin desenvolupant els projectes de les diferents urbanitzacions en vies d'execució previstes ja en el seu moment dins el Pla General aprovat fa alguns anys. Una de les més importants és la dels Garrofers i, concretament, dins d'aquesta, els Habitatges de Protecció Oficial de propera construcció.

Si no haguéssim portat a terme millores substancials, tant en capacitat, com de disponibilitats, com fer arribar l'aigua amb la deguda pressió a les aixetes o dipòsits individuals, Sant Pol, sens dubte, hauria patit interrupcions en el subministrament, amb la conseqüent penúria que això representa, però s'ha pogut evitar, i per tant, els que tenim responsabilitat de vetllar –del primer a l'últim– perquè el servei no manqui, ens sentim satisfets, sense deixar de reconèixer que sempre poden sorgir imponderables que ens espatllin les bones intencions, però això ja són "figues d'un altre paner".

ÒPTICA CLARAMUNT

NOU SERVEI DE REVISIÓ DE LA PRESSIÓ INTRAOCULAR (Prevenió del glaucoma) SERVEI GRATUÏT

C. Església, 210 – 08370 CALELLA – Tel. 766 06 93

castells humans

JOVENTUT

Un quatre de set va ser el castell més alt que la colla castellera de Barcelona va aconseguir carregar i descarregar a Sant Pol. Els Castellers de Barcelona van visitar el poble el passat 28 d'agost convidats per la Regidoria de Joventut i el Consell Municipal de Joventut. La Caixa de Pensions va subvencionar l'activitat.

Al llarg de la seva visita a la nostra localitat, els castellers van fer una salutació davant l'Ajuntament aconseguint muntar diferents pilars fins al balcó consistorial.

També van carregar diferents castells humans davant de l'Esplai i al barri de l'Hotel. La seva actuació central la van fer a La Punta, on van carregar el magnífic quatre de set que veiem a la fotografia, i que superava en alçada les palmeres que hi ha al passeig. Molts santpolencs i santpolenques van seguir les actuacions dels Castellers de Barcelona, que van aconseguir un gran èxit de públic.

FOTO: ESTER SAULEDA

FOTO: ESTER SAULEDA

com va ser la festa

Josep Maria Ainaud de Lasarte,
pregoner de la Festa Major.

Els santpolencs han estat aquest any els protagonistes de la Festa Major. Perquè tant els qui vivim tot l'any al poble com aquells que hi vénen només a passar l'estiu o hi són de pas, es van llançar al carrer per gaudir de les activitats que l'Ajuntament i les diferents entitats del poble van organitzar amb motiu de la Festa Major.

L'historiador Josep Maria Ainaud de Lasarte va ser l'encarregat de fer el pregó que obria la Festa, des del balcó de l'Ajuntament. Després, la gresca es va disparar amb els balls que van amenitzar les orquestres Maravella, Xanadú, Selvatana i Pennsilvània.

Els diables van fer córrer de valent els santpolencs i santpolenques que es van atrevir a apropar-se al foc que la nit del 23 de juliol va envair els carrers de Sant Pol. I també va ser molta la gent que es va aplegar per veure ballar els gegants que acompanyen la nostra parella de gegants en la seva dansa de l'almorratxa. A tots ens va quedar un bon record d'aquesta Festa Major, a la qual no va faltar ni el castell de focs d'artifici. Sardanes, missa, curses de cotxes, campionats d'esports, fira d'art al carrer Nou, festes infantils... i moltes més van ser les activitats que s'hi proposaven, i que van aconseguir un bon èxit.

Ara, acabada la xerinxola i passada la xafogor de l'estiu, podem començar a pensar que serà la Festa Major d'estiu de 1995.

CULTURA

El ball a l'envelat de La Punta va ser una activitat molt concorreguda, com cada any.

tornen els tallers

JOVENTUT

Aquest estiu les activitats proposades pel Consell Municipal de Joventut i la Regidoria de Joventut han tingut molt d'èxit, tant les adreçades als menuts com aquelles dirigides a persones adultes.

El bar del Centre va registrar un ple absolut amb el concert dels "No tinc porta", al igual que el bar El Pluton amb El Cruce. La Punta també va omplir-se el dia que es va projectar el "Cyrano de Bergerac" de Gerard Depardieu i amb la Festa de l'Escuma. Per últim, destacar que els tallers d'estiu que es van fer a Ca l'Arturo ha deixat tan bon sabor a la boca que molts d'ells continuaran al llarg de l'any.

Per exemple, les classes de repàs de l'estiu seràn ara **TALLER DE DEURES**: a Ca l'Arturo cada tarda, de dos quarts de sis a dos quarts de set, una professora vigilarà i ajudarà que tots els escolars assistents facin les seves tasques escolars. El preu aproximat d'aquesta activitat serà de 3.000 pessetes al mes. S'hi podran apuntar escolars d'entre 6 i 14 anys. Per a més informació, adreceu-vos a Ca l'Arturo.

Reanudarem els **TALLERS D'ANGLÈS**, que seran dos dies a la setmana entre dos quarts de 7 i dos quarts de 8 de la tarda, amb un preu aproximat de 2.000 pessetes al mes. Els adults, com l'any passat, també tindran classes d'anglès en dos nivells diferents.

El Centre de Normalització Lingüística ha convocat altre cop els **CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS**.

I com l'any passat, també ha començat el **TALLER DE PINTURA**.

Una novetat serà un **TALLER DE MEDI AMBIENT**, que

FOTO: ESTER SAULEDA

El taller d'anglès va comptar amb 30 alumnes.

Es feia dos dies a la setmana a Ca l'Arturo. A la fotografia podem veure una imatge de l'aula durant una de les classes.

FOTO: ESTER SAULEDA

La Punta va registrar un ple la nit del 14 de juliol. Va ser el dia que el cinema a la fresca va portar a Sant Pol el *Cyrano de Bergerac* de Gerard Depardieu.

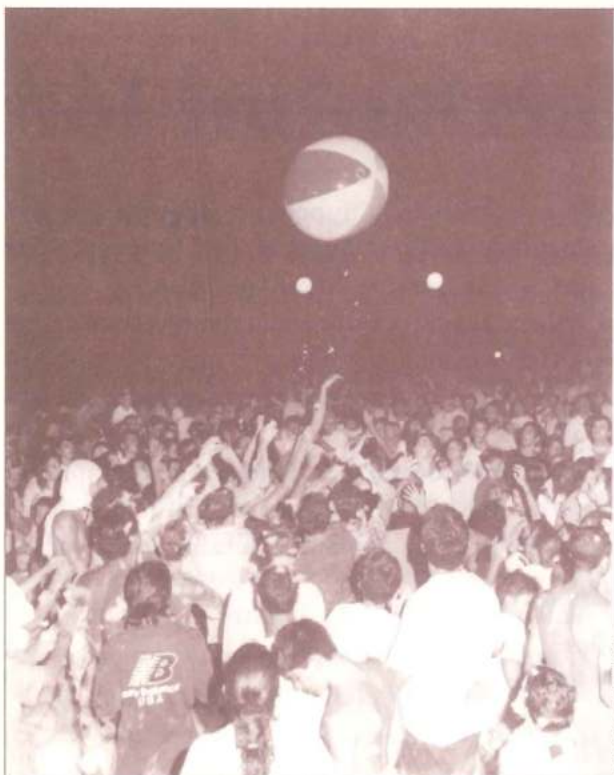

FOTO: ESTER SAULEDA

El 31 de Juliol vam fer la Festa de l'Escuma. Com podeu veure a la foto, van ser molts els participants.

Las classes de repàs també han estat tot un èxit. Per això ara s'ha preparant el taller de deures. Al taller de repàs van participar 30 nens i nenes.

Els "No tinc porta" van actuar al bar del Centre la nit del 18 de Juny. Tant aquest concert com el d'"El Cruce" al Pluton el 2 de setembre han estat un èxit. Sant Pol seguirà, doncs, connectat al Baresme.

FOTO: ESTER SAULEDA

Els menuts s'ho van passar d'allò més bé al Casal d'Estiu. Hi van haver uns 55 participants entre nens i nenes. I les colònies que van fer també van ser un èxit.

FOTO: ESTER SAULEDA

FOTO: ESTER SAULEDA

encara està en estudi. Els seus promotors pretenen apropar als nens i nenes participants tot un seguit d'activitats relacionades amb la conservació de la natura i la recuperació de deixalles.

Els dissabtes, Ca l'Arturo seguirà acollint el CURSET DE COSTURA, com ja va haver durant el passat curs. A més, s'està intentant organitzar un curset per a formar monitors d'esplai, per fer possible així que tots els monitors tinguin titulació i no hagin de marxar fora de Sant Pol a fer el curs.

Si voleu més informació sobre tota aquesta programació de cursos, adreceu-vos a Ca l'Arturo, on podreu fer també les inscripcions a les activitats que us interessin.

tallers d'esports

ESPORTS

Aquest any la Regidoria d'Esports posa en marxa uns tallers esportius adreçats als escolars de la nostra població. S'intenta així que els nens i les nenes del poble coneguin diferents esports d'equip i tinguin així més arguments a l'hora d'escollir quin és l'esport que volen practicar habitualment.

Aquests tallers funcionaran dos dies a la setmana, dimarts i dijous, al pavelló poliesportiu. Victor Sabaté i Eva Pujol seran els monitors encarregats d'ensenyar als participants els diferents esports que es poden practicar en una pista polisportiva.

S'hi poden inscriure nens i nenes d'entre 7 i 12 anys. Per a més informació, adreceu-vos a Ca l'Arturo, entre les 18 i les 20 hores. Es preveu

que els tallers comencin a funcionar aquesta primera quinzena d'octubre. El preu de tot el curs, que anirà des d'octubre fins al juny, serà de 10.000 pessetes.

Per una altra banda, ara recomençaran també els tallers de tennis que tan bé van funcionar durant els mesos d'estiu. Ara aquests tallers es faran els dissabtes al matí, entre les 11 i les 13 hores, al poliesportiu. El monitor encarregat de les classes serà Eduard Iturralde. Al taller es poden apuntar nens i nenes d'entre 5 i 14 anys. La posada en funcionament és prevista també per a aquest mes d'octubre i s'acabarà al mes de juny.

Joan Piqueras
Regidoria d'Esports

SANITAT

gràcies

El passat 20 d'agost, dissabte, 57 santpolencs i santpolenques van dedicar una estona per realitzar una pràctica solidària: donar sang a Creu Roja.

Des de la Regidoria de Sanitat de l'Ajuntament volem agrair a tots els donants la seva generositat i els felicitem per l'èxit de la campanya: aquest any s'ha doblat el nombre de

persones que han passat per l'esplai per fer donacions a Creu Roja.

Esperem que aquest exercici de solidaritat continuarà creixent l'any pròxim al nostre poble. Una vegada més, gràcies a tots.

Montserrat Garrido
Regidora de Sanitat

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

PINTAT - ESTUCAT
EMPAPERAT
MOQUETA - PARQUET

Abad Deas, 6
Tel. 760 01 18

SANT POL DE MAR
(Barcelona)

sòl industrial

Són molts els santpolencs que han dedicat gran part de la seva vida a treballar al món de la indústria, d'una manera molt especial al gènere de punt, lones, "forrofrenos", tint i manteniment; durant moltes dècades, ja en temps dels nostres avantpassats, una de les fonts principals d'ingressos de Sant Pol, entre d'altres, era aquesta: la indústria. Però els signes dels temps han anat canviant i a poc a poc han fet desaparèixer les fàbriques del nostre poble, de tal manera, que sols n'ha quedat un petit reducte, gairebé insignificant, perquè l'evolució ha exigut nous sistemes de treball, noves tecnologies en maquinària i molt especialment en instal·lacions de difícil ubicació en locals obsolets situats dins el poble, i consegüentment es varen anar perdent els corresponents llocs de treball, empobrint les rendes familiars, i els joves s'han hagut d'espavilar per buscar feina en altres poblacions. Per tant, és evident que el que calia fer de manera inqüestionable era accelerar el desenvolupament de la zona destinada i prevista en el Pla General, per a la creació de sòl industrial, però qui va portar les regnes del Consistori durant molts anys, no ho va creure així, i contràriament, el que va fer va ser desqualificar terrenys, minorant la superfície d'un possible futur polígon industrial; concretament es varen desqualificar els terrenys de la banda dreta de la Riera mirant al nord, enfront de Frespol, i per

altra part, tampoc no es va fer res per desenvolupar la resta del sector, i mentrestant, Sant Pol ha resultat incapaç de rebre qualsevol iniciativa encaminada a la instal·lació d'alguna activitat industrial.

Ara, l'equip de Govern municipal, conscient que és indispensable tenir disponible sòl industrial per a qualsevol demanda possible –encara que sabem que la situació econòmica actual no és gaire favorable per a la creació o ubicació de noves indústries, però que cal pensar en el futur, en pròximes generacions–, estem treballant per requalificar novament els terrenys esmentats, i al mateix temps, portar a terme el Pla Parcial per desenvolupar, seguidament, el projecte d'urbanització, la qual cosa resulta lenta i costosa, però ho estem empenyent. De moment, ja varem aconseguir, aprofitant la construcció de l'autopista, que l'empresa ACESA ens fes un pont per enllaçar les dues bandes de la Riera, valorat pel cap baix en quaranta milions de pessetes, obra totalment indispensable, que ens estalviarem de fer al seu moment i per tant minorarà substancialment els costos d'urbanitzar.

Heus aquí, doncs, un projecte més entre altres d'importants, que aquest Ajuntament té entre mans, i us asseguro que no hi regatejarem esforços per tal de veure'l acabat.

Atilà Agustí i Vinués
Regidor de l'Àrea d'Indústria

INDÚSTRIA

Consolat de Mar, 14 – SANT POL

Homenatge al mestre Tarridas

El diumenge 14 d'agost es va descobrir a la plaça de La Punta un monòlit en homenatge al mestre-compositor Josep Maria Tarridas i Barri, nat en el si d'una humil família santpolenca el 18 de novembre de 1903, que es convertí en destacat músic i compositor.

A l'acte d'homenatge, promogut conjuntament per l'Ajuntament de Sant Pol i el grup de cultura-lleure *Pa, Vii Moltó de Calella*, hi van assistir el president del Consell Comarcal del Maresme, l'Alcalde de Sant Cebrià, l'Alcalde de Sant Pol i els familiars del mestre Tarridas. Durant l'acte, les pubilles del districte d'Arenys van fer una ofrena floral davant el monòlit, el Cor de Germanor de Sant Pol va interpretar el *Cant de la senyera* i Josep Miracle i Collmalivern, poeta de Calella, va llegir un poema de comiat. La Cobla la Premianenca va interpretar el pas-doble *Islas Canarias*, l'obra més coneguda del mestre Tarridas.

FOTO: PERE SAULEDA

FOTO: BOL

Exposició d'Oriol Martí

L'Esplai va acollir durant el mes d'agost una exposició d'obres d'Oriol Martí. Aquesta mostra es va obrir amb motiu de la Festa Major i va romandre oberta durant tot el mes, temps durant el qual molta gent va passar per la sala d'exposicions de l'Esplai per contemplar la seva obra.

En record de Magda Ripoll

A la fi de l'hivern passat va morir a Sant Pol Magda Ripoll, una filla i veïna del poble, després d'una greu malaltia. La Magda va deixar tres filles, Ester, Isaura i Cristina, i el seu pare, ja jubilat.

El grup de veïns i amics que van acompanyar Magda Ripoll durant els seus darrers moments i es van cuidar de la seva família es van ocupar de trobar una família que volgués fer-se càrrec de les tres filles de la Magda, atès que l'avançada edat de l'avi feia inviable que ell les pogués fer tirar endavant.

Es va obrir un compte corrent a La Caixa de Pensions de Sant Pol (cc. 0200250937) perquè tots aquells que vulguessin poguessin fer les seves aportacions per ajudar la família que s'ha fet càrrec de les tres nenes. Es tracta d'uns parents de Magda Ripoll que viuen a l'Empordà i que ja tenien dos fills. Els amics de la Magda es proposen donar una petita ajuda econòmica a aquesta família que ha acollit l'Ester, la Cristina i la Isaura per ajudar en les despeses que han hagut de fer per acollir a casa seva les tres nenes. El compte romandrà obert fins al 30 de novembre de 1994. El mes de desembre es convocarà a l'oficina de La Caixa la família i el delegat de l'oficina farà lliurament, en nom del poble de Sant Pol, d'un taló pel total del que hi hagi ingressat en aquell moment al compte, que quedarà cancel·lat a partir d'aleshores. Els seus veïns i amics volen així que aquestes tres filles de Sant Pol que han hagut de deixar el poble tan aviat s'emportin una ajuda.

FERRETERIA - DROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

**FINQUES
Sauleda**

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 760 09 16
Fax 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 769 10 12
Fax 760 05 96

ACORDS MUNICIPALS

22-6-94

- Ratificació/aprovació provisional del Text Refós Modificació Puntual PGOM.
- Adhesió al Projecte "Pla Sectorial Comarcal de Prevenció d'Incendis".

18-7-94

- Renúncia al càrrec de Regidor del Sr. Jordi Tió i Sauleda.
- Ratificació del conveni amb la Junta de Compensació "Els Garrofers".
- Aprovació del Projecte Tècnic "Urbanització carrer J. Balmes" i imposició i ordenació de Contribucions Especials.
- Aprovació del Projecte Tècnic "Remodelació del carrer Nou" i imposició i ordenació de Contribucions Especials.
- Aprovació del Projecte Tècnic "Remodelació edifici Estació de Ferrocarril".

- Aprovació del Plec de Condicions i contractació de l'obra "Plaça de l'Estació", inclosa al PUOSC-94.
- Aprovació del Plec de Condicions i contractació de l'obra "Ampliació Plaça Anselm Clavé", inclosa al PCAL 94-95.

5-8-94

- Aprovació del Plec de condicions i contractació de l'obra Desglossat/Fase 5a. "Instal·lació Club de Tennis".
- Aprovació inicial de les Bases de procediment per l'adjudicació dels Habitatges de Protecció Oficial.

7-9-94

- Aprovació, si s'escau, del Pressupost Municipal per a l'exercici 1994.

e.n.s.

Edita:

Ajuntament de Sant Pol de Mar
Consell de Redacció:
 Manolo Fernández (Ajuntament)
 Xavier Roca (CP Sant Pau)
 Jordi Puigdefàbregas (Amics de les Arts)

Francesc Carreras (At. C. Sant Pol)
 Josep Mestres (Colla de Geganters)
 Pere-Omar Brusca (Centre Cultural)
 Pere Sauleda (Unió de Comerciants)
 Guillem Mestres (CDC)
 Joan Piqueras (SPD)
 Francesc León (PSC)
 Francesc Roura (IC)
 Pere Roura (ERC)
 Eva Pujol (Parròquia)

Disseny:

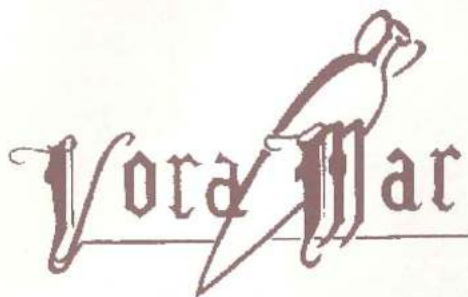
Josep Armengol
 Francesc Cardeñas
 Alicia Herrero

Producció: Montnegre S.C.C.L.
 Rafael Campalans, 157, baixos 2a.
 08903 L'Hospitalet
 Telèfon i fax: 422 31 51

Imprimeix: T.G. Alfadir.
 Rosselló, s/n 08940 Cornellà de Ll.
 D.L.: B-24263-93
 EL NOU SANTPOLENC no comparteix necessàriament les opinions signades. Imprès sobre paper ecològic verificat.

COLLABORACIONS

Les col·laboracions per a EL NOU SANTPOLENC s'han d'adreçar a l'Ajuntament, a nom de la revista. Els textos no podran excedir les trenta ratlles mecanografiades i hauran d'estar signats amb el nom i cognoms concrets, a més del pseudònim si no es vol que hi consti el nom. També cal adjuntar l'adreça o el telèfon de localització de l'autor. El Consell de Redacció es reserva el dret de no publicar una col·laboració si no compleix aquests requisits o si es considera que pot ser ofensiva o no respecta la veritat. En tot cas, l'autor seria informat amb anterioritat de la decisió.

C. Doctor Forest, s/n. Tel. 760 06 54 - SANT POL DE MAR

Construcciones SANT POL, S. L.

Consulado del Mar, 24
Telf. 760 07 45

08395 SANT POL DE MAR

Perruqueria especial per a cavallers

José María

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 SANT POL DE MAR

TELÈFONS D'URGÈNCIES

Policia Municipal	760 05 19
Guàrdia Civil (Canet)	794 01 97
Bombers	085
	762 30 80
Ambulàncies	(Canet) 794 12 45
	(Calella) 769 02 01
	(Pineda) 767 11 00
Àrea Bàsica de Salut (Canet)	794 29 61
Consultori mèdic	760 09 09
Hospital de Calella	769 02 02
Farmàcia	760 05 08
Parròquia	760 07 60

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 10 12— 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

**EXPOSICIÓ DE BANYS
I BANYERES
D'HIDROMASSATGE**

**EXPOSICIÓ DE CUINES
I LLARS DE FOC**

**DISTRIBUCIÓ DE
MATERIALS:
Porcelanosa
Zircornio
Venis
A TOTA LA ZONA**

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11